

Rådet vælger selv sine vurderingsmetoder, ligesom det er rådets formand, der kan træffe beslutning om, hvordan sekretariatet skal organiseres og bemannes. Det ser jeg også som garanti for den uafhængighed, man fra flere sider har ønsket.

Ideen med en mindre og forhåbentlig effektiv bestyrelse kombineret med et stort og forhåbentlig inspirerende repræsentantskab bør kunne leve op til de forventninger, vi har, om, at rådet skal fungere som brobygger mellem forskerne med al deres ny teknologi og borgerne, der ikke rigtig føler sig helt trygge ved udviklingen.

I lovforslagets § 5 remses listen over repræsentantskabets sammensætning op. Der er flere ting, der undrer mig, f.eks. at Frederiksberg og Københavns Kommuner tilgodeses med hver ét medlem; det mener jeg måske er lige i overkanten. På trods af at de ikke er repræsenteret i Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, må man forvente, at sidstnævnte organisationer repræsenterer kommunernes interesser. Lige netop i denne forbindelse virker det lidt tungt og rutinepræget at indsætte en repræsentant fra hver af disse to kommuner.

Til gengæld undrer det mig, at ingen af landbrugets organisationer eller finanssektoren er repræsenteret. Den kommende teknologivurdering vil i høj grad også berøre landbruget og den finansielle sektor, så jeg mener, at det virkelig vil være en fordel med repræsentanter fra disse samfundsgrupper i repræsentantskabet.

Desuden vil det styrke den etiske dimension, hvis der i repræsentantskabet blev plads til en person fra vores folkekirke. Den glemmer vi alt for ofte i den teknologiske debat, og det mener jeg er en stor fejl. Forskningsministeren skriver selv i bemærkningerne til lovforslaget, at repræsentantskabet skal sammensættes bredest muligt og repræsenterer den danske befolkning i størst muligt omfang. Derfor vil det være rimeligt med repræsentanter fra nævnte grupper i repræsentantskabet. I Det Konservative Folkeparti vil vi derfor tage repræsentantskabets sammensætning op i den videre udvalgsbehandling.

Men alt i alt er forslaget til lov om Teknologirådet et fornuftigt lovforslag. Det imødekommer det behov, der er for at vurdere teknologiens muligheder og konsekvenser for samfundet og for det enkelte menneske.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det er umuligt at finde noget positivt at sige om dette forslag.

Folketinget har et Teknologinævn. Det har udviklet sig til formodentlig verdens bedste. Det har skabt en debat her i Folketinget, og det kan vi se effekten af.

Jeg skal bare nævne et enkelt eksempel: EF måler jævnlige holdninger og viden i samtlige medlemslande. Danmark lignede fra begyndelsen Tyskland og Holland, men efterhånden har der udviklet sig en markant forskel. Den danske befolkning er i dag, ligesom den tyske, den mest kritiske over for teknologien, men samtidig er den danske befolkning den mest vidende, langt mere vidende end den tyske. Den accepterer, hvad der faktisk sker, og så skiller den danske befolkning sig i øvrigt, samtidig med at den er kritisk, ud fra samtlige andre befolkninger i Europa derved, at den har en betydelig tillid til myndighederne.

Det er en klar succeshistorie at have en vidende og kritisk befolkning, hvor der trods alt er tillid til politikerne. Det ytrer sig også i erhvervslivets udvikling, som har været gunstig, fordi vi politikere har stillet rammer op, således at befolkningen kan føle sig tryk. Derfor har erhvervslivet ikke haft den modstand, som er kendt især fra Tyskland. Det har f.eks. Novo Nordisk været ude at sige mange gange.

Det er denne ideelle situation, som nu bliver ødelagt. Der har været nogle mindre problemer, især i forbindelse med koblingen til Folketinget; det blev så evalueret. Det gik i hårdknude, og så nedsatte den daværende forskningsminister et tremandsudvalg, der skulle komme med et forslag. Jeg kender alle tre medlemmer, og jeg synes, at det er kyndige mennesker, så umiddelbart reagerede jeg ikke.

Men da jeg så resultatet, blev det klart, at det ikke altid er lykken at sætte nogle mennesker, som ikke selv kender området, til at lave et eller andet. For det, der kom ud af det, er usammenhængende, det er sjusket, og det er præget af uvidenhed.

Det havde aldrig fået nogen betydning, hvis ikke to faktorer var stede: For det første et Socialdemokrati, der altid har været splittet i mindst tre holdninger, måske flere – jeg kender i hvert fald tre – og for det andet et Forskningsministerium, der følte sig en lille smule til grin, fordi der ikke var nok at lave, og som var villig til at arbejde. Af disse to grunde blev et forslag, der aldrig nogen sinde skulle have været taget al-